

Комитет в България, намерили, че това отделяне ще бжде вредно, та му написали неодобрително писмо и го повикали да иде в Букурещ и се разберат по работата. Левски не отишел, но написал до Панайот Хитов и до няколко комитетски хора във Влашко писма, с които се оправдава (предаваме мислите): „вие там се карате и нищо не вършите. Аз като бях във Влашко, гледах как един с един не се разбирате, та си казах: нямаме хора във Влашко. Затова си дойдох в Българско. Така ли е, братя сътрудници! Да ме простите, ама аз искам право и откровеност да ви говоря. Дай, Боже, да сте зели от други ум и разум, защото виждам от писмото ви, че искате да се разберем, аз от Българско и вие от Влашко, та да се спогодим, по кой път трябва да вървим всички заедно. Като ви подаваме ръка от Българско да работим заедно, ние ви молим да си земете бележка, какво Български Революционен Централен Комитет в България по вишегласие реши, щото когато вие намерите за добре да предприемете някоя работа да ни съобщавате, за да я разгледаме и ние; каквото и ние сме длъжни да съобщаваме нашите работи вам. Сега вие ме викате, ама аз няма да дойда. Вие не знаете, що ние вършим в Българско. Слезте в Турно-Магурели при Данаила Попова, наш човек, и там ще се научите за всичко, що ние правим из България. Който желае да дойде при нас, и ние сме с него. Укорявате ме в писмото си, как смея да правя програма и печат, с кой-